

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 45/17
U Luxembourg, 4. svibnja 2017.

Presuda u predmetu C-339/15
Luc Vanderborght

Opća i potpuna zabrana svakog oglašavanja usluga oralne i dentalne skrbi nije u skladu s pravom Unije

Međutim, ciljevi zaštite javnog zdravlja i ugleda stomatološke struke mogu opravdati reguliranje oblika i načina na koji se stomatolozi mogu koristiti sredstvima komuniciranja

L. Vanderborght, stomatolog s poslovnim nastanom u Belgiji, koristio se oglašavanjem stomatoloških usluga. Između 2003. i 2014. postavio je ploču sastavljenu od tri tiskana dijela na kojoj se navodilo njegovo ime, činjenica da je stomatolog, adresa njegove internetske stranice te telefonski broj njegove ordinacije. Nadalje, izradio je internetsku stranicu namijenjenu informiranju pacijenata o različitim vrstama tretmana koje obavlja u svojoj ordinaciji. Konačno, dao je objaviti reklamne oglase u lokalnim novinama.

Povodom prijave koju je podnio Verbond der Vlaamse tandartsen, strukovno udruženje stomatologa, protiv L. Vanderborghta je pokrenut kazneni progon. Naime, belgijsko pravo potpuno zabranjuje bilo kakvo oglašavanje usluga oralne i dentalne skrbi te propisuje zahtjeve u pogledu diskretnosti koje mora zadovoljavati natpis stomatološke ordinacije namijenjen javnom objavljivanju.

L. Vanderborght u svoju obranu navodi da su sporna belgijska pravila u suprotnosti s pravom Unije, konkretno s Direktivom o elektroničkoj trgovini te sa slobodom pružanja usluga predviđenom UFEU-om¹. Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel, strafzaken (prvostupanjski sud u Bruxellesu čiji je službeni jezik nizozemski, kazneni odjel), pred kojim je pokrenut postupak, odlučio je to pitanje postaviti Sudu.

Sud je u svojoj današnjoj presudi zaključio **da se Direktivi o elektroničkoj trgovini protivi propis** koji, kao što to čini belgijsko zakonodavstvo, zabranjuje bilo kakav oblik komercijalnog priopćavanja elektroničkim sredstvima radi promicanja oralne i dentalne skrbi, uključujući putem internetske stranice koju izradi stomatolog.

Sud naime smatra da iako sadržaj i oblik tih komercijalnih priopćenja mogu biti valjano uređeni pravilima struke, takva pravila ne mogu sadržavati opću i potpunu zabranu bilo kojeg oblika oglašavanja na internetu namijenjenog promicanju djelatnosti stomatologa.

Nadalje, slobodi pružanja usluga protivi se nacionalno zakonodavstvo kojim se opće i potpuno zabranjuje svako oglašavanje koje se odnosi na pružanje usluga oralne i dentalne skrbi.

U tom pogledu, Sud smatra da je zabrana oglašavanja određene djelatnosti takve naravi da može ograničiti mogućnost osoba koje obavljaju tu djelatnost da se predstave svojim potencijalnim strankama te da promiču usluge koje nude potonjima. Takva zabrana stoga predstavlja ograničavanje slobodnog pružanja usluga.

¹ Članak 56. UFEU-a; Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (Direktiva o elektroničkoj trgovini) (SL 2000., L 178, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 58.)

Sud priznaje da su ciljevi spornog zakonodavstva, to jest zaštita javnog zdravlja i ugled stomatološke struke, važni razlozi u općem interesu koji mogu opravdati ograničavanje slobodnog pružanja usluga. Naime, učestalo korištenje oglašavanja ili izbor agresivnih promidžbenih poruka, odnosno onih koje pacijente mogu dovesti u zabludu glede ponuđene skrbi, može, narušavanjem ugleda stomatološke struke, pogoršanjem odnosa između stomatologa i njihovih pacijenata te pogodovanjem pružanju neprikladnih ili nepotrebnih usluga skrbi, štetiti zaštiti zdravlja te dovesti u pitanje ugled stomatološke struke.

Sud međutim smatra da opća i potpuna zabrana svakog oglašavanja nadilazi ono što je potrebno za postizanje ciljeva kojima teži to zakonodavstvo. Ti bi se ciljevi mogli postići manje ograničavajućim mjerama, kojima bi se propisali, ako je to potrebno strogo, oblici i načini na koje se stomatolozi mogu valjano koristiti sredstvima komuniciranja.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708